

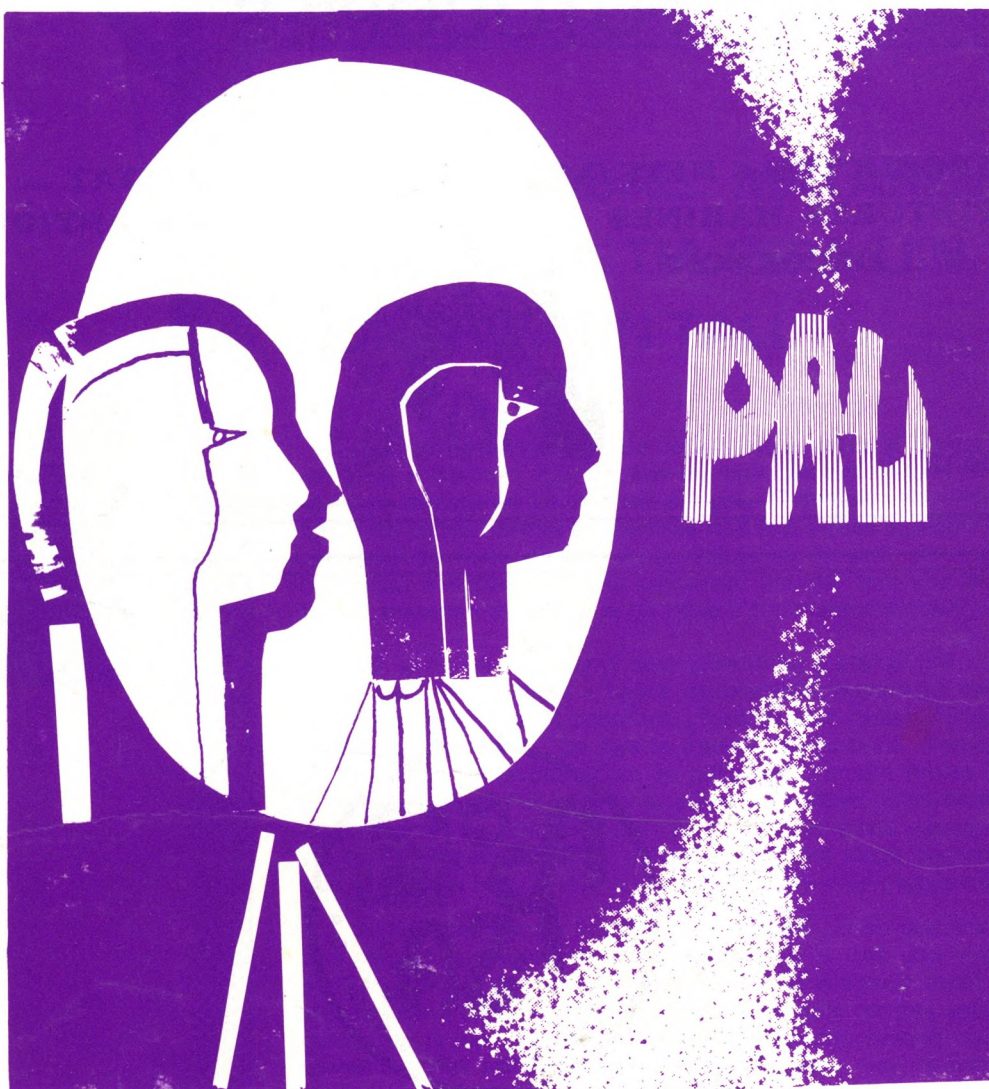
POBLE

REVISTA D'INFORMACIO LOCAL SARRIA-PONT MAJOR

70

N.º 21

DESEMBRE 1981

Xargay
81

Comercial PUJOL FOTOCÒPIES

*PRODUCTES de NETEJA
*PINTURES MARINES
i per a DECORACIÓ

*ESPECIALITAT en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n 7
SARRIA DE TER

A més d'Auto-Escola, els ofereix
TALLER DE REPARACIÓ
per a tota classe d'Automòbils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

editorial

ARA VE NADAL.. MATAREM EL GALL I A LA TIA PEPA LI'N DONAREM UN TALL

Qui ho havia de dir? Ja tenim altra volta el Nadal i el desembre congelat al damunt. Sembla que era ahir que encara ens remullàvem en les fresques aigües de les nostres platges. El temps vola, "temps fugit" que déien els llatins. Encara em sembla que tinc aquell regustot dels torrons i el xampany de l'any passat. Apa, doncs, ja hi som altra volta. Ja podem començar a entonar aquella cantarella popular que diu allò de... "Ara ve Nadal, matarem el gall i a la tia Pepa li'n donarem un tall".

Bé, jo no sé si enguany serà qüestió de matar el gall i convidar a la tia Pepa, però sí que hom s'haurà de plantejar novament cercar un arbret i posar-li llumets, i fer el pessebre, i felicitar amb nadales i tot això del Nadal tradicional. Sí, home!, cal que la tradició no es perdi. Sembla que veig tots els enderriats confeccionadors de pessebres cercant molsa i altres varietats botàniques per tal d'enllestir el pessebre i altres, com beneits, cercant un caganer amb un bon cuilet per tal que hi faci bona patxoca al bell mig del pessebre. I els menuts? I la quitxalla? Aquests vinga engreixar el tió per tal que cagui ben fort: "Tió, tió, caga torró, com més caguis millor".

Ja ho veieu, amics, ara ve Nadal i també caldrà que ens desitgem entre tots plegats que aquestes festes siguin per a tots uns veritables jorns de pau, de joia i de germanor. A nosaltres, des d'aquest espai de la Revista, ja ens agradaria de bon tros que en cada llar dels nostres veïnats hi regnés la germanor, la joia i la pau més sincera, i també, perquè no, la xerimola, els pessebres, els arbrets amb llumets, els tions, les nadales, tots aquests símbols que formen part del nostre tarannà nadalenc popular. Des d'ací voldríem esperar-vos a la participació d'unes festes nadalencques veritablement humanes, que ens facin albirar l'esperança d'un nou any amb plena empena democràtica; un Nadal sense rancúnies, on hom pugui retrobar fins i tot el somriure sincer i alegre del veí oblidat.

Apa, doncs, amics de la Revista, a passar un bon Nadal, unes bones festes i compte amb les xerimoles i els torrons que a vegades empatxen. (Ah! i no us oblideu de convidar a la tia Pepa).

BONES FESTES A TOTHOM!

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Narcís Baix
Josep Cros
Quim Rodríguez
Nicolau Pichardo
Josep Bou
Assumpció Vila
Joan Pallas
Josep Brugada
Raimunda Coll
Matiés Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià
A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt
A.V. Sarrià de Ter
A.V. Pont Major
Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès
Tipografia-Offset
Tel. 42 01 07 - Anglès
Deposít Legal: GI n.º 2 1980

La Revista POBLE arriba a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col·laboració. No es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors

DEFENSAR LA DEMOCRÀCIA

Deia Bertold Brecht: "¡Quin país aquest en el qual encara cal lluitar per allò que és evident!". Els espanyols, els catalans, ens podem avui aplicar aquella reflexió dolguda. ¡Quin país aquest nostre en el qual encara hem de patir per els perills contra la democràcia i la llibertat! Quin país aquest en el qual hem de sortir al carrer a cridar a favor d'allò que és evident, d'allò que ja tenim, d'allò que el poble s'ha donat lliurement, una Constitució, un Estatut.

El fet, per més que sigui trist, és ben real. Les forces del passat no es resignen a acceptar la decisió de la majoria i cerquen desesperadament l'involució. Volen tornar a la dictadura, volen suprimir la Constitució, volen perseguir als demòcrates, volen acabar amb les autonomies. Les darreres setmanes han estat tenses, en aquest sentit. La manifestació de la Plaça d'Orient, algunes notícies relacionades amb els militars, el desgavell de la UCD... Molts de nosaltres hem temut que la democràcia no estigués fortament amenaçada. I de fet, ho està.

Ho està a diversos nivells. La democràcia i el seu desenvolupament profund —que és el nostre objectiu— pateix la frenada constant del malgovern de la dreta espanyola, que sotmet les llibertats individuals i col·lectives a continues retallades. La democràcia i la pau és veuen amenaçades per la política de la dreta espanyola, UCD, CD, CiU i PNB, que fent el joc al conservadurisme americà porten el país a la bel·ligerància armada, a la nuclearització. Tot això són obstacles per a una democràcia plena, lliure i sobirana, des del nostre punt de vista. Però per si no n'hi havia prou amb el malgovern i la dretanització, la democràcia està amenaçada a un nivell encara més punyent: la possibilitat d'un cop d'estat.

El fracàs del cop del 23 de febrer no ha desencoratjat als ultres. Des de llavors ençà les provocacions no han fet més que augmentar i s'està presentant el judici dels responsables de l'assalt al Congrés, com un moment històricament molt delicat pel nostre país. Les manifestacions de persones i grups contra la democràcia, la Constitució, les Autonomies, i àdhuc contra el Rei, apareixen ací i allà, sense que hi hagi càstics exemplars. El govern no actua amb l'energia que caldria. Per això ha calgut organitzar concentracions populars i jornades reivindicatives en defensa de la pau, llibertat, la democràcia i la Constitució. Per a demostrar que al darrera d'aquests conceptes hi ha la immensa majoria dels ciutadans que rebutgen els autoritarismes i desitgen la definitiva normalització d'Espanya.

Tots els ciutadans, cadascú en el seu lloc, hem de donar testimoni públic de demòcrates, d'homes lliures. Hem de reduir a pura arqueologia les actituds antidemocràtiques. Que ningú s'atreveixi a dir ni a escriure

contra allò que és fonamental. Hem de fer respectar la Constitució com sigui. No hi ha justificació possible per al colnisme.

Avui, amb una crisi econòmica que estan pagant duríssimament les classes populars, amb responsabilitat, amb voluntat pactista, sense vagues, sense conflictivitat laboral; amb la davallada del terrorisme; amb quasi dos milions de parats que aguanten amb serenitat la seva penosa situació; amb l'esperança d'haver tocat fons en l'inflació; amb signes d'una estabilització econòmica que pot donar pas a una recuperació... avui els colpistes ni tant sols tenen l'excusa dels grans problemes que ens han aclaparat els darrers temps.

Hi ha, això sí, la mediocritat dels que ens governen, a Espanya i a Catalunya, hi ha el seu sectarisme i el seu dretanisme. Però aquesta és la grandesa de la democràcia: el poble els pot canviar i estem segurs que ho farà en les properes eleccions. Ha de ser el poble qui per mitjà del vot ha d'escollir els seus governants i revalidar-los la confiança o retirar-la.

Defensem la democràcia. Jo no tinc cap dubte que triomfarà. Els qui la volen anorrear són cada vegada més minoritaris i sabem que tenen el poble en contra, el Rei, les democràcies occidentals. El 23 de febrer no es tornarà a repetir. La resposta popular ha estat clara i contundent: volem la democràcia. Estic segur que assistim, aquestes darreres setmanes, als últims espetecs dels qui ho han intentat tot per tornar al franquisme i han fracassat. I en certa manera és històricament lògic que la dreta reaccionària espanyola hagi actuat així. Potser el que resulta estrany és que en els anys 1977, 78 i 79, no hi hagués moviment ultra descarat com ara. Tots sabem que els ultres no havien desaparegut, que simplement callaven i conspiraven. Ara han sortit i fracassat. Del "atado y bien atado" famós, va restant només l'esperpent dels fanàtics, com una cosa residual.

Per acabar de donar el tomb, per aconseguir que finalment la democràcia es consolidi, seguim exercint de demòcrates, manifestant-nos, opinant, defensant la democràcia. Fent callar a aquells que s'atreveixen a qüestionar-la i exigint als que governen les mesures necessàries per a seguir endavant sense entrebancs. Defensem la democràcia, la Constitució i l'Estatut. Si ho fem ara, el dia de demà ja no ens caldrà lluitar per allò que és evident.

LLUÍS M.ª DE PUIG

NIT DE NADAL

...IMAGINÀRIA

*Que bella és aquesta nit!,
la Nit de Nadal...
fumegen les xemeneies pels teulats,
i sento un curull de pau
que no havia sentit cap dia de l'any.*

*Veig a un infant darrera els vidres glaçats
que porta uns guants blancs a les mans
i uns mitxons de llana apadeçats
que deuriem ésser dels seus germans.*

*També a una vella que travessa el carrer corrent
carregada amb un feix de llenya a l'esquena,
butzinant perquè el nene juga per la neu
sense la bufanda vermella.*

*I a l'avi assentat vora la llar fent-hi torrades,
potser com quasi sempre recordant,
esclaten dels seus llavis les més belles nadales
que ressonen en la nit per a fer-la més gran.*

*Hi ha un pessebre amb figures de terrissa
i un avet enllumenat de tots colors,
mentre toquen les campanes a missa
comença a nevar a poc a poc...*

*Que bella es aquesta nit!,
la Nit de Nadal...
la neu vesteix de blanc tots els teulats,
i sento un curull de pau
que no havia sentit cap dia de l'any.*

*Damunt d'una cadira vella de balca
l'infant xic recita una nadala,
i els ulls mig plorosos de la mare
resplandeixen amb esperança.*

*Torrans i xampany sobreeixen per la taula
i se sent l'espurneig de l'alzina cremant,
mentre l'àvia es posa el vel i la bufanda
per anar a la Missa del Gall.*

*Els carrers esclaten de desig
i veig al cel una estrella radiant;
mai hauria cregut que en una nit
es pogués arribar a estimar tant...*

*Amb les galtes ben vermelles pel fred
i un desig de pau immensa al fons del cor,
us dedico amb esperança aquest vers
com un petit homenatge a l'amor.*

NADAL DEL 81

BARTOMEU SEGURA I SITJES

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

3° EDAT

BANCA CATALANA

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30
girona

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

 A large circular graphic composed of several smaller illustrations depicting various banking activities: a person at a desk, a person with a dog, a person at a counter, a person with a car, a person with a building, a person with a document, a person with a building, a person with a document, a person with a building, a person with a document. In the center of the circle is the BB logo and the text:

BB
Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO

*¡ un mayor
rendimiento!*

*¡ una máxima
seguridad!*

¡ **servicio
total!** ¡

BB
BANCO DE BILBAO
Desde 1857

Agencia por el Banco de España con el nº 1798

COL·LEGI MONTSERRAT

L'escola "Montserrat" és un centre educatiu que treballa amb i per a les persones; és a dir, que per aquest motiu té una tasca trascendental, consistent en desenvolupar i perfeccionar les actituds i aptituds afectives dels alumnes per aconseguir la seva formació personal i social, a més d'atendre els coneixements bàsics, fonament dels posteriors estudis, clàssics o professionals.

L'escola forma un nucli d'elements complexos en el que hi participen professors, pares d'alumnes i alumnes, naturalment.

Aquí tothom ha d'aportar les seves idees, les seves experiències, els seus coneixements, les seves habilitats.

La interrelació entre pares i mestres amb afany de col·laborar i de millorar les estructures, els sistemes o

simplement els detalls materials de les coses, ens pot enriquir a tots i això afavoreix l'educació, el clima d'amistat i l'avançament de l'escola. Ningú es pot considerar savi o perfecte, no obstant hem de tendir vers la perfecció.

Ara bé, la col·laboració ha de ser natural i noble, directa, sense amagar-se en l'anonimat, ans el contrari, altrament la possible col·laboració quedaria convertida en roï censura i crítica negativa.

Per això dèiem que són complexos els elements que intervenen en la tasca educativa per tractar-se de persones amb una variada i diferent idiosincràsia.

Els alumnes són els subjectes que els antics manuals de Pedagogia denominaven passius, perquè rebien passivament els coneixements. Ara els considerem elements actius, doncs, a part de rebre l'educació i els coneixements de persones experimentades, han d'aprendre a investigar pel seu compte i auto-formar-se. Aquesta modalitat forma part de la que podem dir "escola activa", que no consisteix en moviment o en actitud bellugadissa sense cap utilitat: l'escola activa és la que pretén ensenyar a reflexionar —encara que el nen estigui quiet— perquè li donem una activitat mental.

Vet ací l'objecte dels nostres esforços; per a ells hem escollit una vocació de sacrifici; per a ells treballa l'Associació de Pares d'Alumnes, per a ells laboren els socis de l'A.P.A (per cert, és incomprendible que encara hi hagi famílies que no col·laborin en favor dels seus propis fills) i en ells pensa la societat a través de l'Ajuntament i del seu Consell Municipal.

D'altra banda podem donar-vos alguna notícia actual.

— Hem repartit entre les quatre unitats de preescolar el material que ens ha arribat com un anticipi dels Reis i que consisteix en: Blocs per a construcció, blocs lògics i jocs per l'aprenentatge de les Matemàtiques, formes geomètriques encaixables, guinyol i titelles, instruments de ritme, jocs d'observació i reflexió, jocs sensorials, material de llenguatge, ninots, puzles, etc.

— Els operaris del Consell Municipal fan obres de reparació i construcció en patis, ventilació de soterranis de l'edifici, piques al laboratori, etc.

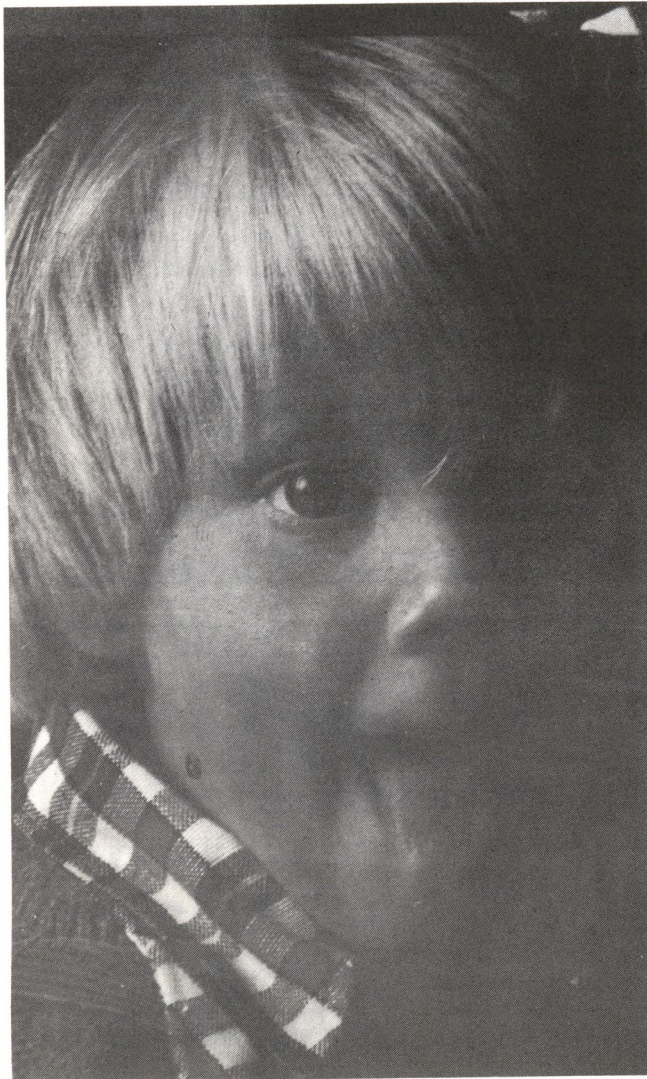
— Es donen classes de plàstica per professora especialitzada i d'educació física i esports per un monitor i ajudant, oferts també pel Consell Municipal.

— S'han iniciat els contactes entre professors i pares a nivell de curs i de cicle.

— Des de mitjans de novembre ha iniciat el seu treball l'equip neuropsicopedagògic. S'ha començat pels cursos de preescolar i els de cicle inicial (1.e i 2.on). En aquests moments s'està atenent ja a més de 20 nens d'entre tots aquests cursos.

D'aquesta manera i entre tots, tractant de superar les deficiències pròpies de tota obra humana, anem treballant.

ANDRES RODRIGUEZ.

Panaderia
Pastisseria

Cebrià

*Pont Major, 35
Tel. 20 72 35
GIRONA*

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

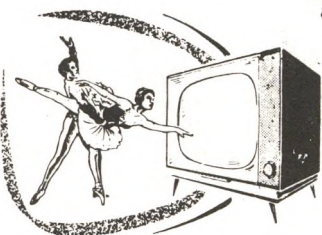

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

FERRETERIA DOMÈSTICA

Bricolage - accesoris bany

LLORENÇ CABEZAS

Lampisteria, Venda i Col.locació

La Rasa. - Tel. 21 31 40

SARRIÀ DE TER

Art

UN COP D'ULL

(Reflexions sobre una exposició).

Gener, febrer... del 10 al 20, del 20 al 15, és igual. Un temps concret i concís, que serveix per exposar, per donar a conèixer un treball, que per molts és el resultat de tota una vida, i de quina manera ens ho pantinem!

Difícilment podem conèixer una obra en el temps, determinat i breu, que solen durar les mostres, però la majoria de les vegades no aprofitem ni aquests -X- dies que ens ofereixen.

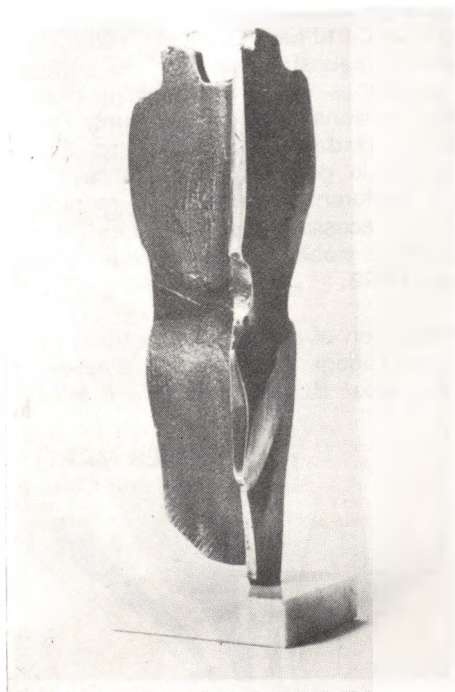
A voltes hi donem un cop d'ull, però resulta que amb un cop d'ull, poc es veu; això sí, després de donar molts cops d'ull arribes a veure quelcom; millor dit, cada vegada veus una cosa més.

No hi ha temps, es diu, ni per fer això. Possiblement; però tenim de reconèixer que el que es desprèn d'aquest cop d'ull, per poc que sigui, és molt, ja que s'osmou els fonaments interiors. Sentim alhora un benestar i una ràbia. Benestar pel llenguatge de sinceritat i confiança que utilitza, sense objeccions ni ambigüitats. Ràbia per no saber utilitzar en tots moments aquest mateix llenguatge.

Aquesta dualitat fa, també, que no hi tornis més, o que no desisteixis i insisteixis en voler copsar el que expressa i descobreixes, o penses descobrir, que el que es pretenia era, només, desvetllar la inquietud. Simplement això.

Sarrià de Ter, desembre 1981

RAIMUNDA COLL i BONET

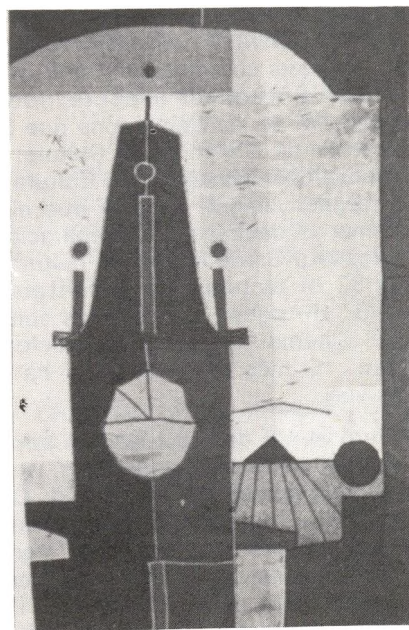

**Exposicions
d'escultures**

**d'EMÍLIA
XARGAY**

Del 22 de desembre 1981
al 7 gener 1982
Oberta de 7 a 9 del vespre.

CASA DE CULTURA
Carrer Petit, 5
SARRIA DE TER
GIRONA

tapissos de drap

de

XARMA

Consell Municipal

"AL CUL DEL SAC DEL 81"

Des de la Conselleria de Cultura del Consell Municipal, i després de vuit mesos de la remodelació del Cartipàs —que afecta de ple al sotasignat—, no es pot pas jutjar com un treball massa efectiu de bell antuvi el realitzat fins avui. Freqüents anades i vingudes, algun que altre contacte o canvi d'impressions i molt de temps pres del treball personal, que no voldria pas que fos endebades. Deixeu-me dir que moltes vegades hom prefereix quedar-se a l'aguait, fent un símil amb el camp de l'espectacle, barrejat entre el públic que contempla una obra teatral, o que crida al torejador de torn a una plaça de braus qualsevol. Vull dir que a l'espectador passiu li és molt fàcil criticar l'actuació del protagonista, i molt difícil sortir a la "palestra" a donar la cara. Entendríem llavors a un Conseller com aquella persona capaç d'ACONSELLAR, que està al servei de les necessitats del Poble, i ha de relacionar-se amb totes les entitats, institucions i veïns de Sarrià, i el Conseller de Cultura no vol pas dir que sigui el més CULT sinó aquell que està disposat a trobar vies de solució pels problemes socio-culturals, enmarcant el seu treball en una dinàmica de participació ciutadana.

Aquesta és una reflexió que faig en veu alta, i que trobo arraconada en aquest "cul de sac" d'un any que se'n va. Sembla oportú ressaltar ara i aquí que no es tracta de fer grans actes, sense atendre abans les qüestions puntuals que sempre van sorgint, inculcant alhora un esperit de sensibilització popular perquè es facin activitats coordinades i amb perspectives d'aprofitament. En aquest aspecte podem concretar la consolidació de les Comissions que han de donar vida a aquest Pla de Dinamització Cultural 81-82. Comissions d'Ensenyament-Educació, de Cultura i de Joventut-Esplai, respectivament. I ara sí que el 82 ens haurà de confirmar la destresa i la preparació de tota la xarxa esmerçada a Sarrià en l'ordre cultural. A desenvolupar en el 82 hi trobem: les activitats per les Escoles d'E.G.B., d'Adults i Català, Mes cultural, Festa Major, Teatre, Cinema Forum, Casals i Colonies, Exposicions, Museu.... El més difícil de lligar ha estat i és el món dels joves.

Però al cul de sac d'aquest any hi trobem també l'atenció a totes les minusvalies, en la celebració de l'Any Internacional del Minusvàlid. De moment aquest temps de consideració envers les persones que pateixen disminucions físiques i mentals o tota mena de marginacions, hauria de servir per conscienciar-nos que primer és la persona, i després l'ésser rebutjat per la societat. L'article 49 de la Constitució ens en parla: "Els poders públics duren a terme una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració dels disminuïts físics, sensorials i psíquics...". Arrel d'aquesta conscienciació col·lectiva dels ens públics i socials, hom veuria una pauta perquè el coneixement davant la ignorància servís per donar pas a les previsions necessàries, acabant amb les discriminacions i el menyspreu d'aquestes circumstàncies. Es tracta, doncs,

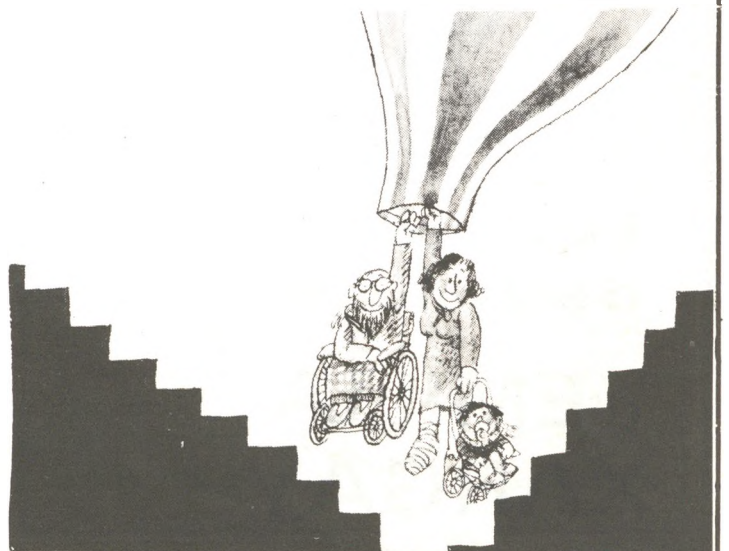
de concedir drets, de suprimir "barreres" socials abans que arquitectòniques, i de treballar una infraestructura que contempli el tractament i la rehabilitació de qualsevol minusvalia: això és com una loteria que ens pot tocar a tots, i no valen expressions de "i a mi què m'expliques" Tanmateix la creació a la Generalitat de la Comissió per la Supressió de les Barreres Arquitectòniques significa un pas important a considerar.

Els joves que surten de la Bàsica abans dels setze anys i no volen seguir estudiant, i els que amb setze anys no troben feina, es veuen obligats a l'atur que en la majoria dels casos els porta cap a la delinqüència i la formació de grups que s'enfronten a la societat adulta. En l'estudi de probables mesures podem pensar en perllongar el temps d'escola, creant cursos especials, o àrees específiques de treball.... És un altre tema que està abocat al cul de sac del 81, i que relacionem amb l'anterior.

Ja en un altre àmbit, esmentem el bon aprofitament a La Rasa i l'Horta de les classes per Adults-Alfabetització, Certificat i Graduat-, així com les classes de català, en aquesta línia hem de continuar aprofundint la Campanya per la Normalització de la Llengua Catalana, sessions de cinema-fòrum, curssets d'ensenyar a ballar sardanes i danses, etc. És una veritable llàstima que la gent adulta en la seva gran majoria es mostri indiferent, i només se'n recorda de les classes quan ho necessita. Les Setmanes Educatives ens poden ajudar a trobar lligams entre les Escoles d'Adults i l'Escola d'EGB.

I ja, per acabar, "en el cul del sac hi trobaràs les engrunes", com diu l'adagi. Una engruna d'esperança per l'any que comença. BONES FESTES I MILLOR 82!!!

MATIES MARTÍ
Conseller de Cultura

NADAL 81 EN EL CENTRE PARROQUIAL

- 20 desembre 1981** 11'15 matí, "1.er Festival de Villancicos".
24 desembre 1981 10 nit, MISSA DEL GALL i GRAN QUINA, en el Centre Parroquial.
31 desembre 1981 10 nit, SOPAR DE CAP D'ANY.
- 5 gener 1982** **Cavalcada de Reis**
Sortida a les 6 tarda de Sarrià de Dalt.
Pregó en el Pont de l'Autopista. El recorregut serà: Pla de l'Horta i Grup Paulí Torras.
Recepció en el Teatre del Centre Parroquial.

Tots els dies de Festa hi haurà cinema, concurs i exposició de Christmes.
Un pessebre de fantasia en el Centre Parroquial.

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER, EN SESSIO PLENARIA CELEBRADA EL DIA 27 DE NOVEMBRE DEL 1981, A LA BIBLIOTECA MUNICIPAL DE SARRIÀ

President

Sr. Joaquim Rodríguez.

Consellers

Sr. Jaume Masó
Sr. Joan Vila
Sr. Matias Martí
Sr. Ernest Mach
Sr. Lluís Vendrell

Secretari pd.

Sra. Raimunda Coll

— S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 23-X-81.

— S'acorda demanar autorització a la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental per la construcció d'una escolera de protecció als terrenys del riu Ter; sol·licitar la redacció del projecte als serveis tècnics municipals.

— S'acorda aprovar els estatuts generals del Patronat de la Sala d'Exposicions Permanent.

— Es ratifica l'ús i servitud dels locals municipals.

— S'acorda demanar una subvenció a l'Ajuntament de

Girona per cobrir les despeses de la programació natalenca.

— Es dona informació referent al III Concurs de Pessebres, a la I Exposició de Christmes i Figures de Pessebre.

A la restructuració de peticions de treball a l'Ajuntament gironí.

A l'estat actual per l'ubicació d'un mercat a Sarrià; sobre la Festa Major de Sarrià, sobre l'ona semafòrica i els accessos laterals, sobre les obres i contribucions especials del Pla dels Vinyers i La Rasa.

NOTA:

El text complet de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

CAVALCADA DE REIS-82

Segons comunica l'emissari de SS.MM. els Reis d'Orient (aquells que porten coses a tota la gent), ja han sortit d'Orient i van fent camí cap a la plana de Sarrià i el Pont Major. Uns programes adients ens comunicaran les oportunes hores d'arribada a Sarrià, La Rasa, Pavelló U.E.S. i a Sarrià de Dalt, Pla de l'Horta i.... també al Pont Major.

Disposeu-vos, doncs, a sortir per donar-los-hi la BENVINGUDA al capvespre del dimarts, 5 de gener de 1982.

El Conseller Municipal de Sarrià de Ter.
El Conseller de Cultura i Ensenyament.

Sarrià de Dalt

ACTUALITAT MUNTANYENCA

Per mitjà d'aquesta Revista volem fer-vos saber com anem els de muntanya de Sarrià. Malgrat els entrebancs, l'activitat, que sempre ens sembla que és poca, no para. D'això ens en adonem quan mirem enrera i ens parem a veure el què s'ha fet.

Tenim al davant un piló de papers corresponent als mesos de febrer fins l'agost i encara que no ens ho creiem, l'activitat ha estat considerable. S'ha fet escalada, esquí, campaments, excursions, marxes i també l'aplec de cada any.

A on la participació ha sigut més forta ha estat en les sortides de tipus col·lectiu infantils, a on el nombre de participants ha arribat amb la de Rupit-Tabertet fins a 54. També han anat els nostres petits a Finestres, Hormoier, La Salut i el Roc Colom.

Els escaladors han fet també nombroses sortides de pràctiques a Sta. Brígida, Les Serres i 'Agullola de Rupit. També s'ha fet la cara Nord del Pic de l'Infern al Pirineu.

Quan hi havia neu es varen fer algunes escapades per tal d'esquiar a Ull de Ter i també es va intentar de fer la Pica d'Estats (cim més alt de Catalunya) amb esquís, però el dia que vam triar ens va fer mal temps.

Els campaments no han faltat. Hem fet el dels petits a la Salut. Hem acampat sobre la neu amb el

Campament Hivernal. I ens sentim orgullosos d'haver estat els organitzadors del Campament de Primavera d'enguany, de la Vegueria de Girona, que si bé l'assistència no fou molt nombrosa, superà la de l'any anterior, i ens ha servit per donar-nos a conèixer als altres clubs.

La tècnica alpina també ha estat present; vàrem assistir al Curset de la Vegueria d'aquesta especialitat. I a l'estiu vàrem anar a Suïssa, vàrem fer el Montblanc i el Cerví, dos pics que els pot fer qualsevol muntanyenc iniciat, però que no treu mèrits als nostres esportistes, que per tal de fer-los, varen començar a preparar-se, calladament, mesos abans, doncs si bé no ofereixen especials dificultats, sí cal un mínim de fortalesa i resistència física i moral per aguantar qualsevol imprevist que pugui sortir. Dins d'aquesta categoria podem incloure-hi l'ascensió per el "couloir Swan" (un "couloir" és una canal de gel).

Hem visitat pics de la Garrotxa, del nostre Pirineu i també del Pirineu aragonès: Puigsacalm, Puigmal, Pic de la Dona, Pastuira, Gra de Fajol, Bastiments i l'Aneto. No oblidem una sortida de tipus cultural que vàrem fer a Sant Valentí de Salarsa. Ens agradaria que proliferessin més aquests tipus de sortides, per les quals no es necessiten grans qualitats i gairebé tothom pot fer-ho.

JOSEP TURBAU

ELS NOSTRES INFANTILS

Aquest Grup va començar la present temporada el passat mes d'octubre amb una sortida a la Salut des de Sant Feliu de Pallerols. El que ens varen comentar després foren els bufets de la pujada, la fred que passaren tot dinant al Pla dels Alemanys, com disfrutaren a la baixada tot utilitzant els tobogans naturals del camí i per fi el partit de futbol que varen organitzar a l'arribar a Sant Feliu de Pallerols per cloure el dia.

Quinze dies després d'aquesta sortida, es va programar una excursió amb acampada a Joanetes de Bas. En primer lloc els monitors els hi ensenyaren a muntar les tendes, després sopar i foc de camp. Als menuts al cap de poca estona d'estar a la vora del foc s'els hi varen començar a tancar les "finestretes" i tingueren que ficar-se a dormir dins la tenda. Els més grans aguantaren més, tot fent gresca entorn del foc. Després tots a dormir. Ens varen arribar fumades de què hi havia qui cercava aranyes dins la tenda, una manera com un altra de passar la nit. Tots, però, estigueren d'acord en què s'ho havien passat molt bé.

Al matí tothom a plegar sacs i tendes i amunt s'ha dit, cap el Puigsacalm. Aquest cim, des de Joanetes, ja és una ascensió bastant important per aquests petits. Els monitors estaven convençuts de què de Santa Magdalena no passarien, però els petits els hi donaren una lliçó. Arribats a Sta. Magdalena i després d'un "piscolabis" s'enfilaren cap el Puig dels Llops i el Puigsacalm. Després, el dinar a Sta. Magdalena i la davallada cap a Sant Privat de Bas.

Els dies 7 i 8 de novembre es projectà una sortida a Sant Miquel de Falgars, però el refugi aquell dia estava complet i decidiren anar a passar la nit a la casa

de colònies de la Parròquia de Joanetes. Allà es trobaren amb un Grup de Caldes de Malavella i tots plegats s'ho passaren la mar de bé, tot fent jocs de nit. Al matí feren plegats la xocolatada i més tard s'arribaren fins a Sant Miquel de Falgars, dinar i seguir jugant fins a l'hora de retornar cap a casa. Podem dir que el millor d'aquella sortida fou que feren nous companys.

El passat 29 de novembre una altra sortida dels infantils fou a Sant Valentí de Salarsa, a la vall del mateix nom, prop del típic poble de Beget. Aquesta sortida fou bastant nombrosa, doncs eren 38 participants; la veritat és que els pares també s'hi afegiren. La impressió general d'aquesta sortida fou favorable per part de tots, petits i grans. Els petits tingueren l'ocasió de tocar i retocar les campanes de l'esglesiola romànica de Sant Valentí; els més grans, satisfets per lo bonic d'aquells entorns, una de les valls més desconegudes de l'Alta Garrotxa.

Les properes sortides que hi han programades són les següents:

- Santuari de les Salines, portada del pessebre i arrosada.
- I pel gener:
- Montmajor.
- Sant Miquel de les Formigues.

Si algú s'anima a caminar amb nosaltres, ja ho sap, a la muntanya hi ha lloc per a tots.

JOANA

PUNTS DE VISTA D'UN MUNTANYENC

Avui que puc i tinc temps, he agafat el llapis per deixar constància del meu punt de vista particular envers un apartat de la muntanya que ja s'ha tocat moltes vegades, però que precisament per la seva importància, i m'afanyo a dir que de vegades se n'hi dona massa, tot sovint és tema de conversa, i, el que és pitjor, moltes vegades crítica d'algunes persones que no saben massa el què es diuen. Sens dubte molts de vosaltres ja us haureu adonat que parlo dels **accidents de muntanya**.

La majoria de les vegades quan s'esdevé un accident a l'alta muntanya, el resultat sempre sol ésser tràgic, doncs no cal oblidar que l'entorn és difícil, i als grups de socors moltes vegades els hi és ben bé impossible arribar al lloc de l'accident en el moment precís per a salvar una vida, ja sigui per desconèixer amb exactitud el lloc concret on es troben els cossos dels accidentats o per la dificultat d'arribar-hi i aquest problema encara és més acusat en el nostre país on no gaudim d'uns mitjans apropiats a les necessitats actuals, tal com els que disposen en el país veí.

Voldria fer esment, així mateix, que caldria moltes vegades a l'hora de publicar quelcom envers algun accident, diferenciar el tipus d'accident d'acord amb les causes que han influït a la conseqüència

pròpiament dita, doncs m'agradaria resaltar que moltes vegades està a l'abast nostre el poder evitar un accident: "Vigilar el temps, escollir l'itinerari més segur, no embolicar-nos en empreses que estan per damunt de les nostres possibilitats. Ésser prudents és la clau en tot moment per evitar un accident."

Aleshores, si es podessin evitar els casos d'imprudència, solsament quedarien els accidents deguts a causes de la natura, impossibles d'evitar per a tota persona. I és aquí on vull fer-me fort en una postura molt particular. No podreu negar-me que les possibilitats de què succeeixi un accident sempre seran més escasses a la muntanya que a la pròpia ciutat on desenvolupem el nostre traçí quotidià, on estem sempre exposats davant d'algun conductor imprudent i també val a dir que el anar en cotxe depenem totalment d'un animal mecànic, del que és impossible de preveure si ens trairà o no.

Amb tot això que he exposat abans, voldria que comparessiu els dos terrenys: la ciutat i la muntanya. A la primera es fa palesa la lluita de l'home contra els tecnicismes fabricats per ell mateix, i a l'altra la lluita de l'home contra la natura. Digueu-me què és el millor.

JORDI MERCADER.

AUTOSERVEI M A S S E G Û

centra

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

Sarrià de Ter

UNA TRUCADA

Una tarda qualsevol, d'un dia qualsevol, estava escoltant música de Wagner, Tannhauser, concretament, quan tocà el telèfon.

- Bona tarda, Vostè pregunta.
- Escoltim. Ja n'estic fart.
- Com diu?
- Sí. Que ja n'estic fart.
- Bé, perdoni, però no comprenc....
- És clar que no comprén. Si compregués se'n aniria a casa.
- Què vol dir amb això?
- Que no hi ha dret. Que vostès no fan res.
- Nosaltres?
- Sí. Vostès. Que m'en diu del projecte de La Rasa?
- No en sé res de La Rasa.
- És d'això del que em queixo. És una vergonya que per manca de previsió s'hagi paralitzat el projecte fins després de Festes.
- Però... escolti...
- Ja no vull escoltar més. El que vull veure són realitats.
- Però!...
- Sense "peros". Si d'aquest tema no en sap res, què m'en diu de les clavegueres d'Els Vinyers?
- Tampoc en sé res d'això.
- Ja m'estranyava que en sapigués alguna cosa. Vostès no se'n assabenten.
- Miri. Jo li prometo...
- És l'únic que saben fer. Prometen coses però són incapaços de realitzar-ne cap. I el Firal?, i el mercat?, i el cementiri?, i la placeta de la Font?. Res, no cal que contesti, ja veig que tampoc en sabrà res.
- És clar que no.
- Gens clar no ho veig jo. I que per no saber res els socis paguem cinquanta pessetes al mes!
- Socis? Quins socis?
- Això es el "colmo". Quin despreci. Vostès fan el que volen sense comptar amb nosaltres.
- Vostès?
- No vull parlar més. Ja em pòt esborrar. Perquè no se salven ni amb la revista.
- Revista?
- Tampoc en sap res, oi? No, si ja es nota. Quan l'obro cada mes i veig que no hi ha res de la nostra Associació, em pregunto en què gasten els diners?
- ...
- Parli.... Digui.... Expliqui's...
- A on truca vostè?
- Que em collona? A on vol que truqui? A l'Associació de Veïns!
- Escolti'm. L'Associació no ha tingut mai telèfon.
- Ah!... No?.... Perdoni... (clic).

M'ha penjat. No sé pas qui era. Ho prefereixo. Em ve a la memòria un escrit que a la última Assemblea ens van llegir els membres de la Junta. "L'Associació de Veïns és de tots" es titulava. En ell ens deien que estaven clars els drets dels socis i les obligacions dels membres de la Junta. Però també deien que no entenien l'allunyament dels socis envers ells. Que tampoc entenien que la gent solament es recordés de l'Associació quan, té problemes personals. Que no es té visió de comunitat. Que necessitaven col.laboració. Acabava l'escrit dient: L'Associació, amb l'ajuda i participació de tots, tirarà endavant.

M'ha fet rumiar aquest impetuós personatge. S'acaba l'any. Em convocaran a un altra Assemblea. Voldran plegar.

Demaranaran voluntaris...

El disc s'ha parat. El vaig a girar. La música em distreu, em relaxa, em treu les preocupacions... Menys mal que existeix la música!

MELLIUG SOMAR

Pla de l'Horta

FUM, FUM, FUM....

Alguien dijo hace unos días en la cadena SER, en una de esas mesas redondas que, junto a los programas de intervenciones por teléfono de los oyentes, tanto se prodigan ahora en la radiodifusión española: "Ciudades a la medida del hombre. Si son grandes, uno se pierde. Si son pequeñas, producen rozaduras". Fum, fum, fum....

Sarrià es como un zapato grande que curiosamente aprieta y produce rozaduras. Grande en cuanto a que se genera una ingente actividad que denota un presente vitalista, tal vez como nota distintiva de la personalidad que se nos ha negado desde la Administración. Pero ese vitalismo produce no pocos enconos y conflictos derivados del corto radio de acción de influencia de cada entidad. Se cruzan, superponen y obstaculizan los objetivos de unos y otros. En esas pugnas muchas confianzas y amistades se han cercenado en aras de radicalismos excluyentes. Fum, fum, fum....

La desconfianza se ha hecho moneda de curso legal en un pueblo hecho tal a golpe de solidaridad. Existe, eso sí, un frente común hacia fuera en un empeño de independencia, pero en el interior del pueblo cada cual intenta hacer su guerra. Por lo que respecta a Sarrià de Dalt es descorazonador ver como se ha quemado otra Junta de la Asociación de Vecinos de Sarrià de Dalt, cómo "Faula" se ha quedado sin

escenario donde ensayar, y como el Centre Parroquial se ha quedado sin gente con la que pleitear a base de enemistarse con todos. Fum, fum, fum....

Ahora se sucederán las felicitaciones, los parabienes, las cenas y hasta se cantarán villancicos, junto al pesebre, pero ahí quedan doce meses de incomprendimientos, de insolidaridad por un quítame allá esas pajas o por algo más grave. Fum, fum, fum....

¿Será posible que la fe de las personas no vaya más allá de una simple felicitación por Navidad? ¿Será posible que no se aproveche este tiempo de paz y concordia para poner fin a las diferencias? Navidad! Paz! Concordia! Fum, fum, fum...

Habría que echar mano al refranero y aplicar algunas de sus sentencias: "Año nuevo, vida nueva", por ejemplo. Habría que despojarse de los rencores. Habría que superar las diferencias. Habría que prolongar el espíritu navideño todo el año. Porque como alguien dijo: "La felicidad consiste en tener a quien dar y alguna cosa que esperar". Dios nos dé unas Santas Fiestas. Fum, fum, fum....

FIDEL RINCÓN

Angel Vidal i Roqueta

Ctra. Mas Prat - Tel. 42 83 74
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ.

PORTERS ELECTRONICS * REGATGE PER ASPERSIÓ.

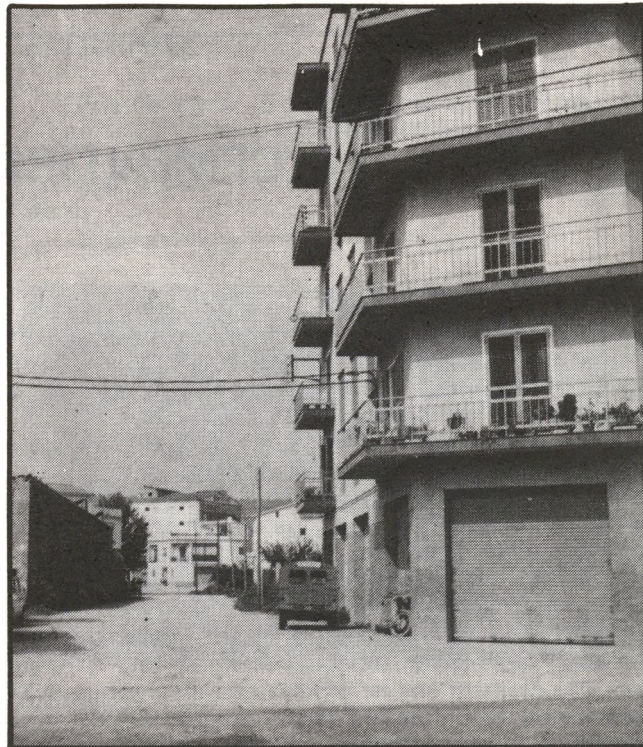
JOSEP PLA i OLIVERAS

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

C/. Pare Coll, 4
GIRONA (Sant Narcís)

LA SEGREGACION DE SARRIÀ

Desde hace bastante tiempo el Consell Municipal va haciendo las gestiones oportunas para la independencia de Sarrià. Parece que este organismo sólo se fundó con el objetivo de conseguir la segregación definitiva. La idea de estas personas que un día iniciaron las gestiones para la fundación del Consell Municipal eran en su mayoría, no todos, lograr la autonomía de Sarrià como pueblo independiente; y por lo tanto, su propio Ayuntamiento. Y todos sabemos cómo funciona un Ayuntamiento: es el llamado gobierno local formado por su Alcalde y sus concejales. A todo ésto los vecinos de Sarrià, y más concretamente los que vivimos en este lado de la autovía, tenemos algo que decir. ¿Somos de Sarrià o no somos? ¿O sólo somos para lo que conviene? Creo que tenemos los mismos derechos y obligaciones. Entonces ¿porqué no planifican y componen las normas ahora para que no pase lo mismo que cuando se formó el Consell Municipal: se juntaron un grupo de amigos más o menos con las mismas ideas y aquí estamos porqué hemos venido. No, señores no. Esto es una cosa mucho más seria, por lo tanto se tiene que consultar al Pueblo por medio de un referendum u otro modelo parecido; y tener una más clara representación los diferentes núcleos de Sarrià. Debemos cumplir con nuestro deber democrático descentralizando todos o casi todos los servicios del lugar.

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

LA ASOCIACION DE VECINOS "PLA DE L'HORTA" DESEA A TODOS SUS SOCIOS UNAS FELICES FIESTAS Y UN PROSPERO AÑO 1982

CAMPEONATO DE "BOTIFARRA".— Continua celebrándose en los locales de la Asociación el "I Campeonato" de este juego. La pareja formada por Pedro Rodríguez y Antonio Ramírez van líderes con 26 puntos, habiendo perdido tan sólo tres partidas. En segundo lugar aparecen Antonio Alcaide y Juan Piqueras con 22 puntos.

FUTBOL.— Se prepara para el tiempo navideño un torneo de fútbol a nivel de veteranos entre equipos de La Rasa, Pla de l'Horta, Avidesa y Seguros Layetana. Se jugará por el sistema de copa.

ASAMBLEA.— Pasadas las fiestas se celebrará la Asamblea anual ordinaria de socios en hora y fecha a decidir próximamente.

FIESTA NAVIDEÑA.— El día 24 tendrá lugar una simpática fiesta con el siguiente programa de actos:

7 tarde.— Llegada de Papá Noël a la Plaza, junto a la fuente.

7'15 tarde— Recepción ofrecida a Papá Noël.

7'30 tarde.— Festival de villancicos a cargo de "Els Xics".

Pont Major

CEMENTIRI PARROQUIAL

El mes de desembre és el mes dels balanços i de passar comptes a l'actuació de tot un any. A la Junta d'Administració del Cementiri del Pont Major, també li ha arribat l'hora de fer un repàs de tota la seva tasca al llarg de l'any 1981.

Fent memòria, podem resumir el nostre treball, a grans trets, de la següent manera:

— Continuació de la recerca d'adreces i localització de propietaris de nínxols desconeguts, que en algun dels casos no s'ha tingut gaire èxit.

— Conservació dels parterres, els quals, de mica en mica, anem ajardinant amb l'esforç de tota la Junta. Ara l'Ajuntament ens ha promès que a l'any que aviat començarà, ens hi posarà l'aigua potable, la qual cosa s'convertirà en un greu problema que fins ara la Junta pels seus propis mitjans es veia impotent per solventar-lo a curt plaç.

— Seguim intentant fer l'història del Cementiri, per intentar, poc a poc, saber en un nombre aproximat, les inhumacions que s'hi han fet a partir de la seva construcció a principis del S. XX.

— La construcció de nous nínxols al quadre dels Àngels.

-- Conservació i neteja de tot el cementiri.

Ara, a les darreries del mes de desembre, és hora de començar a pensar en nous projectes per a l'any que arriba. Naturalment, de projectes en tenim molts, però de calés, un cop hagim pagat la construcció dels nínxols nous, ens en quedaran ben pocs. Això sí, pensem que l'esperança és la darrera cosa que es perd i per això seguim pensant amb el remolinat de les parets exteriors, i la pavimentació de les avingudes i enderrocar l'anomenat Cementiri dels Protestants o Cementiri civil.

En aquest petit escrit de balanç de l'actuació de la Junta, volem afegir i confirmar, una vegada més, que aquest Cementiri, si bé l'administra una Junta formada per veïns del propi barri del Pont, la propietat del mateix és de l'Església i no té res a veure amb els cementiris administrats pel Municipi.

En quant al moviment d'enterraments, al llarg d'aquest any i fins el moment d'escriure aquestes ratlles, ha estat força considerable i ha augmentat en comparació a l'any 1980.

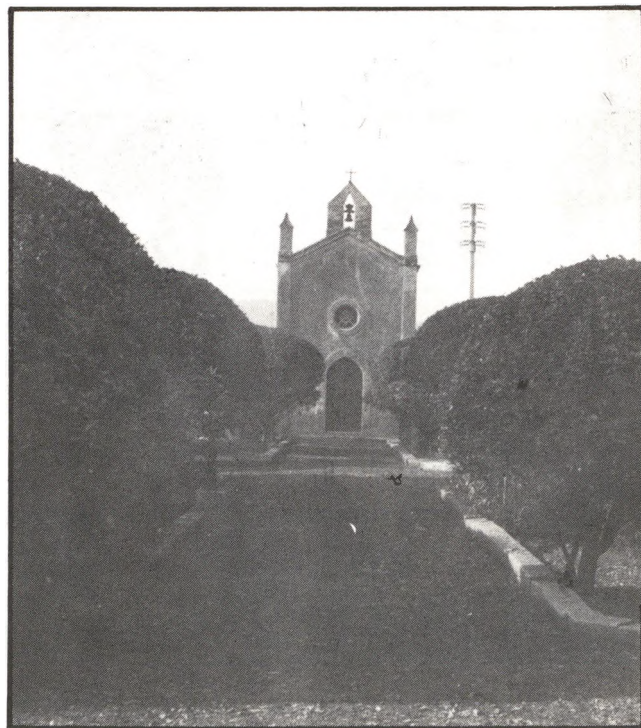
A l'any 1980, es produïren un total de 10 enterraments, 8 homes i 2 dones, mentre que a l'any 1981 el nombre d'enterraments ha estat superior, fins arribar a un total de 17 a principis del mes de desembre, exactament 10 homes i 7 dones, d'edats que van dels 0 als 95 anys, essent a partir dels 50 anys, les defuncions més nombroses. Els mesos de gener, febrer i març aportaren un total de 10 defuncions, igual quantitat que el total de l'any anterior. (En aquest petit resum, no es contabilitzen les defuncions de veïns que no han estat enterrats al cementiri del barri).

Esperem per l'any vinent poder parlar de tots aquests projectes com a fets concrets, la qual cosa milloraria l'aspecte exterior del cementiri i a la vegada ajudaria a una millor conservació del mateix.

Esperem també la col·laboració de tots els veïns en ajudar-nos a conservar un cementiri, que és de tots.

BONES FESTES A TOTHOM!

La Junta del Cementiri

CONTRAPUNTS

CAVALCADA DE REIS 82

Aproximadament cap a les 8 del vespre del dia 5 de gener, la comitiva dels Reis d'Orient farà la seva entrada pel Pont de l'Aigua, portant-se a terme una recepció a l'església parroquial, amb caramels per a tothom.

També recolliran les cartes dels de darrera hora, que no hagin pogut ser entregades al Patge Reial, que uns dies abans ja haurà passat a recollir-les.

Tota la mainada, que esperi als Reis amb fanals i cantarelles, que als Reis els hi agrada molt.

OBRES.

La brigada d'obres de l'Ajuntament ha abandonat el Pont Major a mitja tarda, com un desodorant qualsevol. Queden a mig fer moltes coses, que esperem es portin a terme aviat... perquè som de bona fe.

Ens toquen les engrunes del pressupost, i resulta que quan es demanen realitzacions, no es poden portar a la pràctica perquè no estan previstes les despeses.

PISOS OBRA SINDICAL

S'hi han fet millores, com són les voreres, però falta acabar-ho bé. S'haurien de pavimentar els llocs fangosos i també pavimentar el conjunt de carrers, ja que la manca de nivellament fa que hi hagin moltes basses, que tarden temps en eixugar-se.

PRESSUPOST.

Ens agradaria que l'Ajuntament de Girona dediqués cada any una partida del seu pressupost a obres, atencions i millores del sectors del Pont Major, i, per exemple, a l'any 1982 hi destinés 50 milions de pessetes.

Esperem viure molts anys per a veure-ho.

VORERES.

Una vista de la "cuneta" existent davant la fàbrica precisament per allà on s'hi podria passar tan bé, doncs, com es pot comprovar, d'espai ja n'hi ha.

La fotografia és de l'hivern passat, però després d'un any, fora les herbes, resta exactament igual.

PISOS VERDS

L'ECISA, com sempre, continua fent el que li sembla. Es va comprometre a realitzar les obres dels carrers del seu Parc Residencial Pont Major, signant documents de compromís, però la veritat és que ja fa un mes que no hi toca res. Tenim por que, un cop acabats i venuts els pisos, marxi i ho deixi tot empantanegat.

L'Ajuntament de Girona ha d'estar-hi al damunt, i exigir l'acompliment de tot, ja.

Amb aquest, serà el segon hivern que no hi ha llum als carrers del Parc Residencial.

AGRAÏMENT.

A vegades hom deixaria d'escriure i s'excusaria amb el tòpic "és que no tinc temps per a res". Però quan et trobes amb algú que sap els "Contrapunts" de memòria, t'animes a continuar contrapuntant. Mentre hi hagi la Revista, i encara que només fos en Jordi Bosch qui la llegís, penso dir-hi la meva. Gràcies.

JOAN

Des de la plaça de l'Om

1.er DE GENER: JORNADA MUNDIAL DE LA PAU

Segurament que escric amb l'impacte dels fets de Polònia, que en aquests moments no sé com acabaran. Voldria esperar que la solució serà justa i pacífica, però l'amarga realitat del món m'està dient que això és somiar truites. Quan els lectors tingueu al davant aquestes ratlles, segurament que hauran passat moltes coses que jo ara no sé.

Parlar de la pau en aquest context sembla cosa de folls. O d'hipòcrites. Milions de persones sense treball a tot el món. Una societat que tanca els ulls i es reclou en el seu egoisme. El nostre país que viu amb l'ai al cor d'un cop d'estat.

Em sembla ser —i permeteu-me la ironia fina d'aquesta anècdota— com aquell rector de pagès que tornà al seu poble, immediatament després de la guerra civil espanyola. Reuneix la gent al temple, puja a la trona, i comença el seu sermó de benvinguda: "Queridos hermanos. La guerra es terrible! Miles de muertos, hogares destruídos, hijos sin padres, padres sin hijos, odio en los corazones.. y yo hablando en castellano. Cuanta desgracia!".

Quan parlo de la pau, em sembla ser com aquest rectoret de pagès. Em sembla que parlo un llenguatge estranger a les oïdes dels qui m'escolten. A pesar de les manifestacions a favor de la pau i contra l'escalada d'armaments. A pesar dels milions de paraules impreses sobre la pau. A pesar d'això, em sembla que parlo una llengua estranya.

I no és que no creiem en la pau. I no és que no volguem la pau. La pau la volem. El que no volem són els mitjans per arribar-hi.

La pau és fruit de la justícia. I justícia voldria dir que el món ha de canviar radicalment. I això és el que no volem. Des del president de l'estat més poderós del

món fins a tu i jo. No volem justícia, perquè no volem perdre el que tenim. Pronunciar el mot justícia davant de milions d'éssers humans que moren de fam, és pronunciar un mot ofensiu.

I aquesta situació només s'arreglarà quan morin uns centenars de milions de persones. No pot ser que uns ho tinguin tot i uns altres no tinguin res. Això és una bomba d'efectes retardats. O desapareixen del mapa els qui ho tenen tot, o desapareixen del mapa els qui no tenen res. I això vol dir la guerra.

Heus ací perquè crec que la guerra és inevitable. Heus ací perquè crec que parlar de pau en aquests moments sembla cosa de folls. O d'hipòcrites.

Amb tot, parlo de la pau. I no voldria considerar-me hipòcrita tot i que, potser, ho sóc. Voldria considerar-me foll. Foll com el meu mestre, Jesús de Natzaret.

Crec que hem de fer manifestacions. Crec que hem de parlar de les misèries del món. Crec que hem d'educar per a la pau els nostres infants, tot ensenyant-los les injustícies del món. Crec que hem de fer esforços per respectar-nos i comprendre'ns els uns als altres. Crec que hem de dir tot sovint que tot home és un germà. Crec que hem de lluitar contra el racisme i la hipocresia.

Encara que sembli que no serveix per a res. Hem d'actuar amb esperança, com si tot depengués de la nostra acció.

No hi veig altra sortida. Encara que això no ho llegeixi ningú.

QUIM PLA.

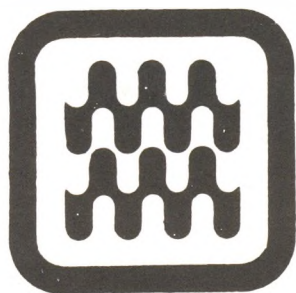

Restaurant - Bar

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

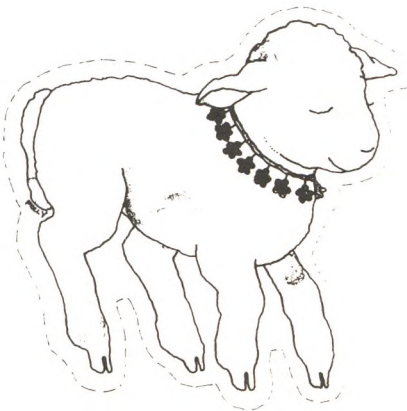
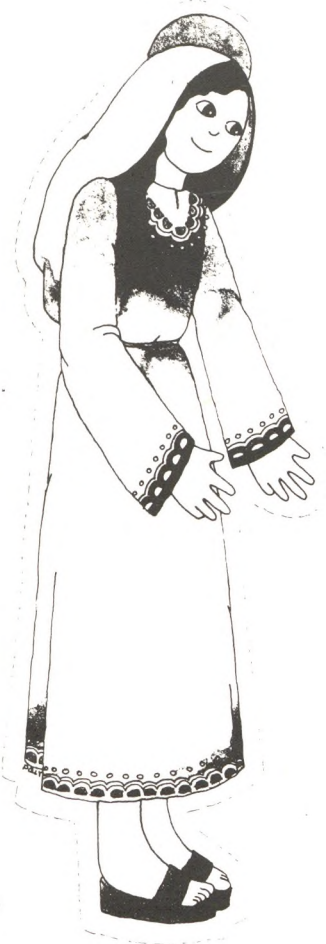
* * *

Agència Urbana PONT MAJOR

C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

* * *

PANERES i LOTS DE NADAL

DE LO BO I MILLOR A

centra

Alimentació Nadal

**La revista «POBLE»
desitja a tots els
lectors i simpatitzans**

**Bon Nadal
i
Feliç any nou**

